

Happen naar de baas

JE VIJAND
IS JE BESTE
VRIEND.

Er wordt vaak over Quote beweerd dat wij bewust relletjes creëren om ons in de kijker te spelen. Dat klopt. Althans, wij duiken niet weg als iemand on probeert te kapittelen, al helemaal niet als dat gebeurt bij monde van een advocaat. 'Namens mijn cliënt verzoek ik u binnen 48 uur te bevestigen dat u zijn naam uit uw Quote 500 zult schrappen. Indien u dit nalaat, zullen wij overgaan tot een gerechtelijke procedure.' Is goed, helemaal leuk! Want, vrij naar een van Quot e's beste vijanden, *formerly known as* maffiamaatje: liever recht op ten onder dan op je knieën verder. Bovendien: procederen op kosten van de baas is pure ontspanning. Hi, Luc van Os, teken jij die bonnetjes nog even af?

In mijn vijf jaar als hoofdredacteur maakte ik aardig wat ruzies mee, sommige nog uit

Hij wachtte tot het dwangsomplafond was bereikt en eiste zijn miljoen op

de nalatenschap van mijn voorgangers, anderen geheel op eigen conto. De meest stressvolle rechtszaak was die tegen Jonald Bouwhuis, die ons op vrijdagmiddag om 17.00 uur een bonnetje van een miljoen euro overhandigde, omdat een oud tendentius artikel over hem per ongeluk weer online was verschenen. Het verhaal had jarenlang op 'verborgen' gestaan, maar was met de migratie van onze website weer zichtbaar geworden. Bouwhuis wachtte heel rattig tot het dwangsomplafond was bereikt

en kwam toen zijn miljoentje opeisen. Uiteindelijk wonnen we glansrijk, maar het was wel even zweten, want naar de letter van de wet was zijn claim gegrond.

Gelukkig waren er ook rechtszaken om inhoudelijkere redenen. Zo was er Talitha van Zon, de vrouw die ooit close was met de Khadaffi's en die we volgens de rechter wel golddigger maar geen sekswerkstertje mochten noemen. Ook memorabel: de diverse botsingen met die andere Moszkowicz, Robert, die op de kast zat omdat we hadden geschreven dat het in zijn huis naar kattenbak stonk. Dat had onze lieftallige blonde stagiaire geroken bij de executoriale verkoop van zijn huisraad, waar wij haar bij wijze van reportage-oefening naartoe hadden gestuurd. Moszkowicz kwam met een eloquent geformuleerde jij-bak: 'U hebt daar miskend dat de oorzaak van deze lucht geheel bij uzelf is te zoeken, nu u beter had dienen te letten op de houding van uw benen. Een dame pleegt de knieën immers dicht tegen elkaar gedrukt te houden. Misschien dat ik u daarmee op deze eenvoudige wijze toch nog iets heb kunnen bijbrengen.' Classic! Het zijn dit soort happende vijanden met wie je je als mediamerk kunt profileren. Dat neemt niet weg dat ik van huis uit toch eerder het conflict mijnde dan het conflictueu ze type ben. Bij ons werden irritaties, teleurstellingen en verwijten in het kader van de lieve vrede soepel onder het tapijt geschoven. Dat heeft beslist voordelen; mijn therapeut verdient er nu bijvoorbeeld alleraardigst aan. Maar wie denkt dat familiair moddergooien is voorbehouden aan achterbuurt-aso's en de Moszkowiczzen, heeft het mis. Quote dook deze maand in het fenomeen familieruzies binnen ondernemende en rijke kringen. Dat dit een héerlijk dankbaar onderwerp is, kunt u lezen vanaf pagina 66.



P.S. Ruzie is er ook bij de Telegraaf Media Groep. Hoe het precies zit hebben we haarfijn uitgeplozen, zult u zien vanaf pagina 92.